

Własna strzecha.

Tempo poloneza.

Sop.
Alt

Wła-sna strzecha to pocie - cha je - dy - na na świecie,
Jam sie - ro - ta wzrosł w tej ziemi, za wsze zawsze sam,
Tam tak bło - go, tak u - ro - czo in - nym pły - ną dnie,

Contra
Alt.

Co nie by - ło pod nią mi - ło i za - pra - kać prze cie.
Zro - si - łem się łą - mi memi, znam nie - do - lę, znam.
Mnie codzien - ne tro - ski tło cza, mo - je szczęs cie wsnie.

Nikt nie wi - dzi, nikt nie szydzi z two - je - go cier - pie - nia,
Dzi - siaj z mo - gił zbie - ram kwiaty bo do - ko - ła krew,
Ach! da - re - mnie ach! da - re - mnie nie wy - wo - łał strat,

Choć - by cia - sna, strzecha własna w niebo się za - mie - nia.
Słu - cham trwogi, głos do - ko - ła i za - ło - sny spiew.
Świat o - fia - rę, chce mieć ze mnie i mych młodziem czych lat.